

La Humanitat

PERIÒDIC FUNDAT PER LLUIS COMPANYS EL 1931

PORTAVEU D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

VOL. III. 3.ª EPOCA. Núm. 25

BARCELONA, 15 MARÇ 1980

PREU: 25 PTES.

Cal un «sentit nacional» de la política catalana

Heribert Barrera, secretari general d'ERC, ens comenta les expectatives del seu partit a les properes eleccions. Malgrat la seva condició de «minoritaris», Esquerra Republicana no vol renunciar a jugar un paper en la vida política del país; i de fet la previsible correlació de forces que sorgirà del 20 de març pot convertir-la en la clau de volta de moltes de les especulacions que es fan entorn al futur govern català.

—La decisió del president Tarradellas de no presentar-se a les eleccions és un fet que lamentem; creiem que hauria pogut fer un gran servei al país si hagués acceptat de continuar a la presidència almenys durant un parell d'anys més. Això hauria permès encarrilar la nova etapa autonòmica en millors condicions que no podrà fer qualsevol altra persona. Es una llàstima que Catalunya desaprofiti el capital polític que representava en front l'opinió pública espanyola la figura de Tarradellas.

—Darrerament un grup d'independents ha manifestat llur suport a ERC. En quina mesura pot afavorir al partit aquest suport?

—El suport d'aquestes personalitats ha d'afavorir les possibilitats d'ERC en aquestes eleccions. La hipòtesi que eren gent vinculada al partit és absurda, només cal veure la recomanació de vot d'alguns d'ells en passades eleccions, o l'actitud de no intervenció que molts d'altres havien tingut fins ara. Són gent que s'ha adonat que en les circumstàncies actuals, almenys, ERC pot ser un factor d'equilibri que eviti la divisió del país en dos blocs, divisió que ens portaria a una situació de bipolarització i enfrontaments personals.

—El Foment del Treball Nacional està decidit a tirar endavant una campanya d'ajut i suport a les forces no marxistes. Què opineu d'aquesta intervenció de la patronal en el procés electoral?

—En un país democràtic tots els ciutadans tenen dret a expressar les seves idees i opinions sobre qualsevol tema o ideologia política, fins i tot si es tracta de la patronal. Ara bé, nosaltres preferim que les patronals i els sindicats no facin política; és necessari un distanciament entre la defensa dels interessos econòmics i socials i la defensa dels interessos polítics. La idea posada en circulació pel president del Foment que el país es divideix en dos blocs antagonics: marxistes i no marxistes, ens sembla massa simplista, injusta i àdhuc perillosa. No cal ser marxista per reconèixer el que ha significat de positiu certes idees de Marx; altrament el marxisme des de primers de segle està dividit en dos corrents quasi incompatibles i molt diferents.

—Però, no pot ser negativa aquesta bel·ligerància del FTN?

—En la vida política democràtica aquest tipus d'intervencions són perfectament permeses. A més, entre la intervenció de la patronal o la intervenció de partits estatals i àdhuc de partits i estats estrangers no hi veig tanta diferència com perquè hi hagi persones que posin el crit al cel. No obstant vull precisar que ERC no ha rebut cap ajut econòmic del Foment.

—Davant la impossibilitat d'un govern amb Tarradellas al front, quina és per a Esquerra Republicana l'alternativa més viable: un govern de coalició, de partit o un tipus de «govern d'unitat» com propugna el PSUC?

—En un sistema democràtic ha d'haver sempre un govern amb el suport del Parlament, és a dir, un govern de majoria. Un govern monocolor, tenint en compte la probable correlació de forces, sembla poc viable. S'ha d'anar, per tant, a un govern de coalició que no significa repetir de nou l'experiència d'un govern que aplegui totes les forces representades al Parlament i que conduiria a una situació d'inoperància i fins i tot d'inestabilitat política. Per a nosaltres aquest govern de coalició hauria d'abastar des dels socialistes a Convergència i Unió, passant, naturalment, per ERC.

—Però si aquest govern que proposeu no fos viable i els socialistes governessin sols o en coalició amb altres forces, quina actitud prendria ERC?

—Ens sembla poc viable un govern amb el 30% dels vots de l'electorat; ara bé, si no hi hagués altra sortida, en funció de tot el que hauria menat a aquesta situació i sobre tot del programa que defensés aquest govern veuríem quin és el nostre criteri.

—Quines són, segons vosaltres, les tasques prioritàries a desenvolupar pel futur Parlament, i pel govern de la Generalitat?

—Per damunt de tot, el pròxim Parlament i el govern de la Generalitat hauran de tenir un sentit nacional de la política catalana. El pitjor que podria passar a Catalunya seria que tinguéssim unes institucions que consideressin que la seva missió és la que determina l'Estatut redactat a la Moncloa; és a dir, administrar simplement les competències que ha concedit l'Estat. La Generalitat no ha de limitar-se a governar en aquelles qüestions en què és possible de fer-ho, sinó que ha de transcendir aquest paper i ha d'influir, suggerir i pressionar de tal manera que els interessos de Catalunya siguin respectats i reconeguts per l'Estat. Hem d'evitar de fer una política regionalista o pitjor encara de provincians.

Al mateix temps cal aprofitar al màxim l'autonomia de què disposem. Buscar l'eficàcia, tractar que l'administració funcioni millor; afrontar els problemes reals i, malgrat les limitacions, arribar a resultats positius en terrenys en què podem actuar, sobretot en el camp de la cultura, ensenyament, urbanisme, sanitat, ordenació del territori, administració local. En altres qüestions, com la política econòmica i social, que en l'essencial queden en mans de l'Estat, una bona actuació de la Generalitat pot ser favorable.

Finalment, l'altre eix d'actuació del nou Parlament ha d'ésser l'eixamplament de les facultats autonòmiques a través de la reforma de l'Estatut i la transferència a la Generalitat mitjançant lleis orgàniques de competències que la Constitució i l'Estatut reserven a l'Estat.

CANIGO, núm. 646

ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA (1980)

Juntes Electorals

1. CIRCUMSCRIPCIÓ DE BARCELONA

Junta Electoral Provincial. Pg. de Circumvallació, 1, 93-319 91 62.

President: IHm. Sr. Tomás González-Román Fernández.
Secretari: Sr. Antonio de Cáceres Bernad.

Juntes Electorals de Zona

Arenys de Mar, Rbla. Bisbe Pol, 10, 93-792 00 93.
Barcelona, Avda. Portal de l'Angel, 8-10, 93-318 14 20.
Berga, Gran Via, 23, 93-921 06 09.
Granollers, Avda. del Parc, 7, 93-870 00 27.
L'Hospitalet, Tecla Sala, 11, 93-338 62 99.
Igualada, Milà i Fontanals, 1, 93-803 16 68.
Manresa, Ctra. de Vic, 20, 93-874 07 55.
Mataró, Onofre Arnau, s/n., 93-790 56 07.
Sabadell, Narcís Giralt, 74, 93-725 63 47.
Sant Feliu de Llobregat, Zumalacàregui, 10-12, 93-666 03 00.
Terrassa, Raval de José Antonio, 18, 93-783 01 30.
Vic, Gral. Barrera, 4, 93-885 03 45.
Vilafranca del Penedès, Plaça de l'Exèrcit, 3, 93-892 00 67.
Vilanova i la Geltrú, Plaça de la Vila, 7, 93-893 00 75.

2. CIRCUMSCRIPCIÓ DE GIRONA

Junta Electoral Provincial. Audiència Provincial, 972-20 99 00.

President: IHm. Sr. Francisco Soto Nieto.
Secretari: Sr. Josep M. Torres Belmonte.

Juntes Electorals de Zona

La Bisbal, Jutjat de La Instància, 972-84 07 00.
Figueres, Poeta Marquina, 2, 972-50 03 69.
Girona, Plaça de la Catedral, 2, 972-20 00 29.
Olot, Bisbe Lorenzana, 2, 972-26 00 20.
Puigcerdà, Florença, 1, 972-88 01 05.
Sta. Coloma de Farners, Ctra. Sant Hilari, s/n., 972-84 00 68.

3. CIRCUMSCRIPCIÓ DE LLEIDA

Junta Electoral Provincial. Audiència Provincial, 973-23 69 08.

President: IHm. Sr. Lluís M. Capell i Bergadà.
Secretari: Sr. Pedro del Rio del Caz.

Juntes Electorals de Zona

Balaguer, P. Angel Guimerà, s/n., 973-44 54 06.
Cervera, Estudi Vell, 15, 973-53 04 29.
Lleida, Av. Caudillo, s/n., 973-23 74 77.
La Seu d'Urgell, Plaça Cardenal Casanys, 4, 973-35 00 14.
Tremp, Plaça Casernes, 15, 973-65 00 06.
Viella, Lluís Leon, 6, 973-64 00 41.

4. CIRCUMSCRIPCIÓ DE TARRAGONA

Junta Electoral Provincial. Audiència Provincial, 977-21 50 32.

President: IHm. Sr. Abelardo de la Torre Moreira.
Secretari: Sr. Manuel M. Díaz Otañes. Juntes Electorals de Zona
Reus, Av. García Morato, 52, 977-31 64 17.
Tarragona, President Companys, s/n., 977-21 51 58.
Tortosa, Plaça dels Estudis, s/n., 977-44 08 43.
Valls, Jaume Huguet, 3, 977- 60 10 99.
El Vendrell, Dr. Robert, 28, 977-66 09 22.

9.2.80

Normes per a exercir el vot

1. A les properes eleccions, de 20 de març, al Parlament de Catalunya podran votar totes les persones majors d'edat (18 anys o més) que, trobant-se en ús de llurs drets civils i polítics, figurin inscrites al cens electoral d'alguna de les quatre circumscripcions catalanes, o sigui les províncies de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona. No podran fer-ho aquelles persones que no figurin al cens electoral (tancat a 31 de desembre de 1978, excepte per a menors empadronats, esdevinguts majors d'edat posteriorment), independentment del seu lloc de naixença o de residència actual (no podran votar, doncs, els nascuts a Catalunya però actualment empadronats a fora, car no són administrativament catalans, bé que potser se'n sentin culturalment i moralment; per les mateixes raons tampoc no podran votar els residents a Catalunya però que encara no hi són empadronats i, per tant, encara no figuren al cens electoral).

2. La votació a les meses electorals, el proper 20 de març, ha de fer-se personalment i prèvia identificació amb document suficient (D.N.I., per exemple). No és de cap manera imprescindible d'exhibir l'avis de vot que alguns ajuntaments, optativament, envien, com a simple recordatori, als habitants del municipi. A les Juntes Electorals de Zona figuren les llistes dels electors i els col·legis i seccions que els corresponen, els quals, en les presents eleccions, coincideixen en la majoria dels casos amb les de la darrera consulta electoral.

3. Els presidents de mesa electoral extendran, a petició dels interessats, certificats de votació, sigui sellant els avisos municipals de vot quan hi siguin, sigui emetent una certificació expressa.

4. És possible la votació per correu o la delegació de vot a tercers a través de la votació per correu, segons normes exposades en full a part. Febrer-març 1980